

Donderdag

den 24 Januarij.

FRANKFORT, den 20^{den} Januarij.

Een brief uit Berlijn, van den 10^{den} dezer, behelst het volgende: « De terugtogt van de Fransche armee uit België is een nieuwe waarborg voor den vrede, en het strekt het Fransche ministerie tot eer, dat de vervulling zonder verwijl op de toezegging is gevolgd. Daarbij kan men zich echter niet ontveinzen, dat de ligtvaardigheid, waarmede de Franschen tot buitenlandsche expeditien overgaan, hare verontrustende zijde heeft, en t'eeniger tijd een ergen keer kan nemen. Gansch Europa heeft er belang bij, dat daaraan een penk zij gesteld. — Zoo lang de Fransche regering onwettig blijft, de revolutionaire bewegingen binnen 's lands te beteugelen, en de grondbeginselen, waarop het tegenwoordige bewind thans berust, geen nadeel naar buiten te doen veroorzaken, zoo lang blijft ook de mogelijkheid van vreedzame, zelfs van vriendschappelijke betrekkingen tusschen de Fransche en overige mogendheden bestaan. — De Fransche zaakgelastte, de heer *Dubois*, die tot hertoe den post van gezant aan het Prussische hof waarnam, geniet te Berlijn, zoo in zijne ambts- als bijzondere betrekkingen, veel achting. De positie van de Fransche staatsgezanten heeft gewis vele moeilijkheden in, reeds door het wisselen en wisselen der ministerien tegenover de magt der kamers, doch inzonderheid ook daardoor, dat het buitenlands niet gemakkelijk valt, om een zoo gewichtig grondbeginsel als dat der legitimiteit, hetwelk sedert 18 jaren alles in Europa gewoon is te huldigen, te ontgaan of te doen vergeten. In dit opzigt schijnt zelfs tusschen personen van het Fransche en een ander gezantschap onlangs te Berlijn eene botsing ontstaan te zijn, welke echter zonder verdere gevolgen gebleven is. De Belgische gezant, de generaal *van Meras*, leeft zeer afgezonderd, en men ziet hem, sedert de gebeurtenis van Antwerpen, bijna in geen gezelschap.

— Uit Semlin wordt mede gemeld, dat de Russische generaal graaf *Muraview* te Konstantinopel aangekomen is, om wegens eene tusschenkomst te behoeven de Porte te gemoetshandelen; met bijvoeging, dat hij dadelijk een naarstelijk korps troepen ontzending tot dezelfde ondersteuning te kunnen aanvragen. Men geloof, echter, dat de Porte, ten gevolge der achterwaartsche beweging van *Ibrahim-pacha*, in staat zal zijn, om alleen de verdere voortgangen der Egyptenaren te stuiten, en dat zij welligt van het grootmoedig aanbod van Keizer *Nicolaas* geen gebruik zal maken. Men verzekert, dat er bij Konstantinopel nog vele troepen verzameld zijn, om te water naar Azie te worden overgebracht. Geluk het den groot-vizier om gedurende zes weken zijne tegenwoordige positie te behouden, dan denkt men, dat hij het proces gewonnen heeft, daar uit Rome en de vestingen langs den Donau alle ontbeerlijke manschap hem zal toegevoerd worden. De beste Ottomansche troepen zijn langs de Donaulinie verdeeld, vermits bij het vroeger wantrouwen tegen Rusland de grootste zorgvuldigheid der Porte naar deze zijde gekeerd was. Dit wantrouwen in de bedoelingen van Rusland is thans verdwenen, en zij ziet in het Russische hof nu niets anders dan haar besten verdediger. In allen gevalle zal de zending van den generaal *Muraview* zedelijk van zeer gunstigen invloed op den toestand der Porte zijn, want zelfs in geval er geen rechtstreeksche hulp mogt verleend worden, strekt toch reeds derzelver aanbod tot meerdere bevestiging der vriendschappelijke betrekkingen met het Petersburgsche kabinet, en omringt de Porte in de openbare meening met eene magtige borstwering.

BERLYN, den 18^{den} Januarij.

Daar de reden opgehouden heeft, ten gevolge waarvan Zijne Majesteit de Koning, overeenkomstig de verklaring, in de Staats-Courant van den 11^{den} November l. l. vervat, de oprigting van een observatiekorps aan de Maas bevolen had, is thans door hoogstdenzelfen tot de ontbinding van dit korps en de terugkeering der troepen in hunne garnisoenen last gegeven.

LONDEN, den 18^{den} Januarij.

In den loop van Woensdag heeft de Nederlandsche buitengewone gezant, de baron *van Zuylen van Nyevelt*, met den burggraaf *Palmerston* een mondgesprek gehouden, waarna voornoemde burggraaf onverwilt met den graaf *Grey* aan het bureau van de schatkamer eene conferentie gehad heeft. Dienzelfden dag is insgelijks Prins *Talleyrand* met onzen eersten minister en dien van buitenlandsche zaken werkzaam geweest, terwijl in den avond van dien dag de baron *van Wessenberg* en

de heer *van de Weyer* achtereenvolgend bij lord *Palmerston* een bezoek afgelegd hebben. Ook des avonds te voren waren onderscheidene van de vreemde ministers zeer laat aan het bureau van buitenlandsche zaken bijeen gekomen, en hadden zich alstoen eenige uren onafgebroken met den burggraaf *Palmerston* bezig gehouden.

Gisteren namiddag hebben Zr. Ms. gezamenlijke ministers aan het bureau van buitenlandsche zaken eenen kabinetsraad gehouden.

Volgens een in den *Courier* van heden voorkomend particulier bericht uit Brussel, van den 16^{den} dezer, hield men het Hollandsche contract-werp, voor zoo ver de inhoud daarvan was uitgelekt, voor gunstiger en meer berekend om eene veroffening der Batavo-Belgische verschillen voort te brengen, dan men verwacht had.

Uit Liverpool wordt gemeld, dat laatstleden Maandag avond, ongeveer ten elf ure, in die stad aan het bureau van den heer *Goudie*, op de New-Quay gelegen, brand ontstaan is, welke zoo hevig toenam, dat een uur daarna niet slechts het gemelde bureau, maar ook drie aangrenzende gebouwen reeds in den asch lagen. Deze vreeselijke brand, welken men, in weerwil van alle toegesnelde hulp, niet voor des Dinsdag 's morgens, ten negen ure, geheel meester schijnt te hebben kunnen worden, heeft, behalve de reeds genoemde gebouwen, nog tusschen de vijftien en twintig pakhuisen genoegzaam geheel verteerd. De aangerigte schade aan goederen wordt op 200,000 p. st. begroot, van hetwelke voor een bedrag van 121,000 p. st. verzekerd is. Ongelukkiglijk hebben bij dezen brand zoo van de aanschouwers, als van de genen, welke zich met het redden van goederen bezig hielden, tien personen het leven verloren, terwijl de kolonel *Jordan*, door eenen val van een der pakhuisen, deszelfs been gebroken heeft, hetwelk daarna is moeten afgezet worden. De brandbare stoffen, met welke enkele van de afgebrande pakhuisen voorzien waren, hebben ongetwijfeld tot de felheid van dezen brand veel toegebragt.

De opstand, welke onlangs in een gedeelte van Ierland is uitgebarsten en eene afschepping van Engeland ten doel heeft, is nog niet gedempt, maar breidt zich zelfs meer en meer uit.

De jongste berigten van daar melden, dat ook in die graafschappen, welke tot dus verre nog rustig gebleven waren, thans insgelijks dezelfde tooneelen van verwarring en moord plaats hebben, welke reeds sedert eenen geruimen tijd de meer zuidelijke deelen van Ierland gekenmerkt hebben. Intusschen zijn reeds een gedeelte troepen uit Engeland in Dublin aangekomen, en vervolgens uit die stad verder naar de binnengraafschappen vertrokken, en worden nog onverwilt andere troepen, zoo paarde- als voetvolk, in Dublin verwacht, ten einde alle mogelijke middelen te beproeven, om dit ongelukkige land tot rust te brengen.

Volgens ontvangen berigten uit Madrid, gedagteekend van den 7^{den} dezer, verkeerde die hoofdstad op dat tijdstip in een volkomen staat van rust, en waren de berigten van de ruststorende woelingen, welke daar en te Toledo hebben plaats gehad, zeer vergroot geworden.

St. OMER, den 19^{den} Januarij.

(Particuliere Correspondentie.)

Zie daar ons dan ter plaatse onzer bestemming aangekomen. Eerst zeide men, dat ons transport naar Duinkerken ging; maar nu zijn wij met onze afdeeling (de 10de) met de staven van beide de generaals (*Chassé* en *de Fauvage*) alsmede de kompagnien der 2de afdeeling infanterie, die als bezetting van het Vlaamsche hoofd met ons krijgsgevangenen gemakt zijn, sedert den 5^{den} dezer hier. De manschappen der 7de afdeeling zijn naar Hesdin, die der 9de naar Bethune en de artilleristen, benevens de matrozen, naar Aire overgebracht. Wij zijn hier nog 60 uren van Parijs, zoo dat ik weinig hoop heb die schoone stad, waarvan ik zoo veel gehoord heb, ter dezer gelegenheid te zullen zien. Hesdin is tien uren en Bethune drie uren meer zuidwaarts van St. Omer gelegen; Aire ligt vier uren van hier, maar eenen anderen koers uit. Op reis hebben wij nog al veel koude te lijden gehad, hoewel minder dan onze manschappen; want bij ons had dit maar overdag plaats, en konden dan 's nachts in onze kwartieren, waar wij zeer wel onthaald werden, van de vermoeidheid uitrusten, maar zij moesten gedurende de nachten op stroo in de kerken verblijven, en daar was het, zoo als gij wel gissen kunt, bij lang niet waar. Hadden zij het hier nu nog maar, dan kon het nog schikken en de gelede ongemakken zonder spoedig te vergeten zijn, maar dit is in het geheel het geval niet, want het nu nog verachten

zij op stroo, terwijl daarenboven de soldij, die men hun geeft, zoo gering is, dat zij schier gebrek lijden; want wat toch kan men voor 15 centimes daags hebben? Het schijnt dat er reeds, van wege den opperbevelhebber klagten ingezonden zijn, althans heden heeft men beloofd in de ligging te zullen voorzien, zoodra men de nog in België door de Franschen achtergelaten goederen zal hebben terug bekomen. — Wat ons betreft, wij kunnen hier voor 9 of 10 francs maands eene kamer bekomen en voor dertig francs het middagmaal hebben; maar mogen ons niet buiten de stad begeven, hoewel wij binnen derzelve muren zoo vrij zijn als de Fransche officieren zelve.

BRUSSEL, den 20^{den} Januarij.

De *Lijnx* behelst heden een betoog, dat België tegenwoordig Fransch en Engelsch tevens is. Het is in de eerste plaats Fransch. Men ziet toch, dat Frankrijk onbepaald over deszelfs grondgebied, bevolking en schatten beschikt. Zoo dikwerf de Fransche armee de eigenlijke grenzen heeft willen overschrijden, heeft zij het gedaan zonder eenigen tegenstand te ontmoeten; heeft zij het gedaan, ondanks de verftoopen der overige mogendheden en in het gezigt van derzelve legers, welke haar gadesloegen. Door België te noodzaken om eene legermagt boven deszelfs vermogen in bevolking en geldmiddelen op de been te houden, beschikt Frankrijk over hetzelfde zoo volstrekt en in eene nog ruimere mate, dan wanneer de gewezen zuidelijke provincien van het koninkrijk der Nederlanden reeds weder hunne oude departements-namen droegen. Maar, zal men zeggen, indien België dan zoo volstrekt Fransch is, hoe kan men het dan nog Engelsch noemen? Laat ons dit raadsel oplossen. Engeland kan zich beroemen, eene geheel bijzondere wijze te hebben om zich de heerschappij over eenig land, in welk werelddeel ook, toe te eigenen. Engeland heeft, door zijn fabriekstelsel boven alle berekeningen uit te breiden, zich in de noodzakelijkheid gebragt, om de voortbrengselen zijner fabrieken aan alle volken der wereld te leveren; de minste stilstand in den uitvoer stelt deszelfs inwendige rust in de waagschaal, en zoo hetzelfde er niet in voorziet, wordt het aanwezen van zijne regering bedreigd. Van daar, dat ieder land, hetwelk Engeland door zijnen voorspoed in handel en fabrieken te na komt, deszelfs vijand wordt. Het koninkrijk der Nederlanden, en inzonderheid deszelfs nijvere zuidelijke gewesten, heeft Engeland dus ten ondergang gedoemd. Engeland hecht weinig aan eene bezetting van grondgebied, en deszelfs bevolking wil de heerschappij niet op die wijze uitgebreid hebben. Alleen de fabrieken in België moesten vernietigd worden, en daarin is Engeland dan ook volledig en boven verwachting geslaagd. In dien zin dan is België Engelsch, zoo veel als Engeland het maar verlangt.

Van den 21sten Januarij.

De *Courier* deelt heden het bericht uit Londen mede, dat het kasteel te Claremont, waar Prins Leopold vroeger zijn verblijf hield, in orde gebragt wordt, en zegt dat deze toebereidselen het gerucht schijnen te bevestigen, dat de Koning en de Koningin der Belgen in het aanstaande vroegjaar een reisje naar Engeland zullen doen.

BREDA, den 22sten Januarij.

(Particuliere correspondentie.)

Sedert eenige dagen zien wij hier dagelijks deserteurs uit het leger van Koning Leopold aankomen, uit wier verhalen wij ons juist geen gunstig denkbeeld van die armee kunnen vormen. Heden werd er weder een artillerist van dat volkje binnen deze vesting gebragt, die morgen denzelfden weg als zijne voorgangers volgen zal, namelijk naar Tiel, om bij het jagerkorps van Cleerens te worden ingedeeld. Het is thans zeker dat een gedeelte van het leger veertien dagen verlof verleend wordt; reeds sommigen zijn gisteren en heden vertrokken; van de hier liggende korpsen vertrekken 20 man per kompagnie en van het leger te velde van iedere kompagnie 40. De dag der officiele bekendmaking van deze maatregel was bijzonder wel gekozen, daar zulks tevens de was, waarop wij het geboortefeest van H. K. H. de Kroonprinses der Nederlanden en Prinses van Oranje vieren mogten; een dag, dien elk regt geaard Nederlandsch krijgsman dierbaar zijn moet, wanneer hij bedenkt hoe vele opofferingen die edele vorstin zich getroost, om het lot zijner gekwetsten en verminkte broeders te lenigen.

Heden zijn hier weder aangekomen een twintigtal herstelde zieken uit de zieken-zaal te Bergen-op-Zoom, bij welke eenige gekwetsten, die tot de bezetting van de citadel Antwerpen behoord hebben.

ARNHEM, den 23sten Januarij.

De Duitse post brengt heden de gewigtige tijding aan, dat de Turkse armee in Klein-Azië door de Egyptenaren volkomen geslagen is.

Een particulier bericht uit Weenen, van den 14^{den} Januarij, meldt daaromtrent het volgende.

De terugtocht van Ibrahim-pacha van Iconie schijnt slechts eene krijgslist geweest te zijn en geen ander oogmerk gehad te hebben, dan om het leger van den groot-vizier, bij de vervolging der Egyptische troepen, ver genoeg te lokken, om hetzelfde te kunnen overvleugelen en in de flanken aan te tasten. Deze manoeuvre is volkomen gelukt, daar

Ibrahim den groot-vizier niet alleen totaal geslagen, maar hem zelfs gevangen heeft. De veldslag is den 21sten December tusschen Koniah en de bergpassen van den Taurus voorgevallen. Een Fransch leger heeft de toegang uit Konstantinopel aangebragt.

Het Oostenrijksche regeringsblad, van den 15^{den} dezer, geeft daarvan het volgende bericht:

Volgens tijdingen uit Konstantinopel, die door buitengewone geleentheid ontvangen zijn, is den 21sten December II. tusschen de troepen van den Sultan, onder bevel van den groot-vizier, en de Egyptenaren, onder Ibrahim-pacha, eene bloedige veldslag voorgevallen, in welke de laatste de overwinning behaald hebben. Het verlies aan weerszijden is zeer aanzienlijk. De groot-vizier (*Heschid Mehmed-pacha*) zelf is door de Egyptenaren krijsgeslagen gemaakt.)

AMSTERDAM, den 17^{den} Januarij.

Beurs-berigten van den 21sten dezer.

Er was heden tamelijk veel affaire en de geest van de beurs over het algemeen was willig, het geld was ruimer dan verledene week.

De laatste Engelsche koersen van den 18^{den} dezer bleef eene bijzondere verandering in onze fondsen; integralen waren 42 $\frac{1}{2}$ en 5 pCt. 81 $\frac{1}{2}$; geconsolideerden 87 $\frac{1}{2}$; Donderdag waren reeds geconsolideerden tot 87 gedaald op onrustbarende tijdingen uit Ierland; zij kwamen tusschen Vrijdag weder tot 87 $\frac{1}{2}$ op. De handelaars aan de Londenbeurs wachten met ongeduld de opening van het parlement, en de affaires zullen waarschijnlijk niet van belang zijn tot dat tijdstip toe; want de binnenlandsche aangelegenheden en de buitenlandsche staatkunde zijn zeer gewigtig en men ziet botsingen tusschen het ministerie en het parlement te moeten. Uit dien hoofde zal wel de Engelsche fondsenmarkt nog 8 a 12 dagen kalm zijn, tot dat de zaken zich ontwikkelen en hooger of lager koersen te weeg brengen; zoo ver gaan de berigten van de Engelsche beurs.

Over onze aangelegenheden is het stil, en van de laatste conferentie, welke den 17^{den} dezer in Londen tusschen onze ambassadeur en lord Palmerston gehouden is, is niets uitgelekt.

In onze 2 $\frac{1}{2}$ pCt. en 5 pCt. was heden veel affaire; ofschoon voor Engelsche rekening niet gekocht is, misschien eenige partijen gerealiseerd zijn, bleef de markt willig.

Sijndicaat, zoowel 4 $\frac{1}{2}$ als 3 $\frac{1}{2}$, monteerden met koopers, en zijn de eerste a 72 $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ en de laatste a 56 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ wen $\frac{1}{4}$ gedaan.

Ook voor kansbiljetten waren eenige koopers a 16 en 16 $\frac{1}{2}$.

In oorloglasten ten 6 pCt. gaut (aan) om; de prijzen zijn tusschen ook van dit fecht ~~...~~

In buitenlandsche fondsen was ook handel; de laatste koersen van Parijs, van den 18^{den} dezer, zijn 3 pCt. 73 fr. 10 c.; Napels 85; perpetuelen 60; 3 pCt. 36 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; voor Fransche 3 pCt. waren koopers tot 73 $\frac{1}{2}$, ook van 5 pCt. en 3 pCt. perpetuelen vonden eenige inkoopplaats tot verhoogde prijzen.

Russische 5 pCt. van 1831 en 1833 blijven gezocht voor Duitse rekening en roebels vinden a 60 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, koopers voor binnenlandsche rekening.

In Oostenrijksche metalliken was eenige affaire a 85 en 84 $\frac{1}{2}$ en wil men weten dat eene nieuwe Oostenrijksche leening van 30 miljoen 5 pCt. op handen is, in Weenen te negotieren; men schrijft het van Frankfort en men heeft reden om de echtheid van dit bericht niet te betwijfelen.

Over het algemeen mag men de beurs willig noemen; nieuws was er niets verder ter beurse bekend.

Beurs van den 22sten dezer.

Er was heden veel affaire en de prijzen zeer aangenaam; men wil weten, dat onze laatste voorstellen te Londen gunstig opgenomen zijn; de geest aan de beurs was willig.

Onze integralen zijn a 43 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ gedaan, 5 pCt. 80 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$; nieuwe 80 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; kansbiljetten 16 $\frac{1}{2}$ a $\frac{3}{8}$; handelmaatschappij 85; voor sijndicaat was veel vraag en 73 $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, 74 gedaan; bleven echter 73, 3 $\frac{1}{2}$ sijndicaat 57 $\frac{1}{2}$ a $\frac{3}{8}$.

Buitenlandsche fondsen ook gezocht; Fransche 3 pCt. tot 74 $\frac{1}{2}$ gedaan; perpetuelen 56 $\frac{1}{2}$; 3 pCt. 35 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$.

Russische fondsen ook willig, voornamelijk roebels 60 $\frac{1}{2}$, 61 $\frac{1}{2}$, 61 $\frac{1}{2}$ gedaan; 1831 en 1833 zijn a 85 $\frac{1}{2}$, 86 gedaan.

Brazillianen 51 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ gedaan.

De beurs sluit willig.

Mengelwerk.

Casimir Perier.

Dat de loop der staatkundige gebeurtenissen dikwijls eenen veelvermogens invloed uitoefent op de denkwijze van sommigen, is eene daadzaak, waarvan de geschiedenis en het dagelijksche leven ons veelvuldige voorbeelden opleveren.

Onder de staatsmannen van den tegenwoordigen tijd, ontbreekt het

ook dienaangaande aan geene betèekenisvolle proeven, vooral met betrekking tot het in vele opzichten zoo veranderlijke *Frankrijk*.

Volgen wij tot staving daarvan den biografist van den in 1832 aan de gevolgen der cholera, bezweken eersten Franschen minister CASIMIR PERIER, op wiens denk- en handelwijze de Julij-revolutie zulk eenen beslissenden invloed heeft uitgeoefend. Vroeger toch, en wel onder de regering van KAREL X, behoorde hij nu eens tot de hevige oppositie-partij en wel in hoedanigheid van opperhoofd; later, na het bekomen van het orde-kruis en het ontvangen van bijzondere genegenheids-blijken van de zijde des vervallen verklaarden koningshuizes, werd hij, misschien wel zonder grond, beschuldigd eene overeenkomst gesloten te hebben, om door zijnen invloed de oppositie-partij te verzwakken. Als de zoon van eenen rijken fabrikant te *Grenoble*, wiens vermogen echter onder een aantal kinderen moest verdeeld worden, was PERIER, van nature scherp, oplopend en winzuchtig, langs min prijzenswaardige zijpaden tot den rang van aanzienlijk handelaar opgeklommen. Gedurende verscheidene jaren hield zijn huis zich onledig met hetgeen de bankiers *prêts sur consignations* (verpanding) noemen. Door dit middel werd PERIER bezitter van groote landgoederen, onder anderen van dat van *Pont-sur-Seine*. Maar hij had te veel doorzicht, om niet in te zien, dat hij, in weerwil van zijn aangroeijend vermogen, op die wijze aan het Bourbonische hof de rol van eenen COLBERT nimmer kon spelen. Zijne verbeelding bragt hem tot het voorgevoel, dat de burger-aristocratie, waarvan hij, door zijnen rijkdom en karakter, zulk een voorname deelgenoot was, eenmaal, zonder tegenspraak, over zijn Vaderland het gebied zou voeren, en het was dat voorgevoel, hetwelk hem als kampvechter van genoemde partij op het tooneel der staatkundige wereld deed optreden. Deze rol werd in zijn oog hoe langer hoe schitterender, vooral, om den dagelijks meer en meer toenemenden lof, welken hij van zijne bemoeijingen inoogste.

Zijn driftige inborst en aangeboren trots, plaatsten hem dan ook bij alle voorkomende gelegenheden op den voorgrond; terwijl zijn spoedig ontvlammende toorn voor die genen zijner aanhangers, wien het aan eene gelijke mate van vuur ontbrak, zulk eene belangrijke hulpbron was, dat men niet in gebreken bleef, hem den verschuldigten wierook toe te zwaaijen, hetgeen zijner ijdelheid des te meer voedsel gaf.

Reeds lang echter vóór den val der restauratie was zijne illusie merkkelijk bekoeld geworden, en begon hij met regt te vreezen, dat het gouvernement, welks grondslagen hij zoo gewelddadig zocht te ondermijnen, eerlang het slagtoffer der meer en meer in magt toenemende burger-aristocratie zou worden. PERIER leefde op eenen grooten voet en vermeed het zorgvuldig niet al wat niet tot zijne kleine hofhouding behoorde of niet met hem in parlementaire betrekking stond, in aanraking te komen. Om die reden bleef hij dan ook, even als KAREL X, aan zijn hof, onkundig van hetgeen buiten hem omging. Eindelijk was men genoodzaakt hem opmerkzaam te maken, dat het meerderdeel zijner kollega's, een groot aantal zijner medeburgers en oudste vrienden, zelfs vele zijner bloedverwanten aanhangers der revolutionnaire partij geworden waren. Deze tijding was voor PERIER een donderslag. Niet dat hij de gevaren eener zamenzwering vreesde, daartoe gaf zijn onverschrokken ziel geene de minste aanleiding; want wie hem ooit van bloohartigheid heeft durven beschuldigen, was voorzeker nimmer in de gelegenheid hem van nabij te leeren kennen.

Hij vreesde daarom ook voor geene omwenteling. Maar toen hij begon te zien, dat men langzamerhand grondstellingen begon te omhelzen, die tot eene zuivere democratie leidden; toen hij zag, dat sommigen de maatschappelijke verordeningen niet uit hetzelfde oogpunt met hem beschouwden; dat, volgens hunne wijze van zien, de vermogenden en aanzienlijken voor duisterlingen en gewetenloozen eerlang zouden moeten onderdrukt; gevoelde hij, dat het meer dan tijd was, met zijne grondbeginselen en staatkundige bemoeijensissen openlijk voor het licht te komen, en achtte het dubbelen pligt aan zulke zamenspanningen alle deelgenootschap te ontzeggen. Van dien tijd af werd zijn oppositie-toon dagelijks zwakker; zelfs gaf hij eene plotselinge ogesteldheid voor, om in de kamer der afgevaardigden geen noodzakelijk geworden zwijgen in acht te moeten nemen.

Het oogenblik was voorbij, dat men hem, na eene gewone zitting der Kamer, bij gelegenheid eener hevige bestrijding van VILLELE's financieplan, waarin hij al zijne scherpzinnigheid en oplopendheid had ten toon gespreid, zijn kabinet zag binnen treden, dronken van de behaalde zegepraal, en, met den gloeienden overmoed eens jongelings, van blijdschap zag opspringen; de bladen van het budget van zijne schrijfstafel zag nemen, dezelve in stukken scheuren en in het vuur werpen, onder den uitroep: « Zoo heb ik voor het oog van geheel *Frankrijk* met het ministerie en al zijne rekeningen gehandeld! » Dit oogenblik was lang voorbij. In dezen toestand verraste PERIER de Julij-revolutie. Het laat zich gemakkelijk begrijpen, welke tegenstrijdige gevoelens zijne ziel bestormden, toen hij zich plotselijk tusschen het volk en KAREL X ge-

plaatst zag; tusschen zijne vijftienjarige geloofsbelijdenis der tribune en zijne tweejarige geheime bezorgdheid over het verlies van zijnen ouden volks-invloed en de vrees door zijne democratische kollega's overschaduwd en verdonkerd te zullen worden; hij die gewoon was vroeger zulk eene schitterende rol op het tooneel des volksvertegenwoordigers te spelen.

De strijd tusschen deze twee uitersten was moeilijk en lang. Eindelijk besloot hij, om de regering, welke hij eenmaal in de gelegenheid was geweest te kunnen redden, den laatsten stoot toe te brengen en zich aan de bevorderaars der omwenteling aan te sluiten.

Gelijk het dikwijls met groote mannen het geval is, die niet zelden met de uitstekendste hoedanigheden kleingeestige gezindheden vereenigen; zoo was het ook met CASIMIR PERIER gelegen. Hij koesterde eene hooge mate van ijverzucht jegens zijnen mededinger LAFITTE, hetgeen men, eigenlijk gezegd, veeleer met den naam van nijd mag bestempelen, die de eene winkelier jegens den anderen voedt, om den meerderen aftrek, die de laatste boven den eerste heeft. Dat zwak werkte zoo hevig bij PERIER, dat het zijne geheele ziel beheerschte, en hij zich, als het ware, eene zekere zelfvoldoening toekende, zoo dikwijls hij, na de Julij-revolutie, openlijk zijnen tegenstander kon bestrijden. Dat gevoel sterg eindelijk ten hoogsten trap, toen hij zich van eene volkomene zegepraal op genoemde wederpartij zeker waande. Hetgeen men, sedert geruimen tijd, in hem niet had bespeurd, werd nu weder door hem ten toon gespreid, die innerlijke vergenoegdheid namelijk, waarvan hij vroeger zoo menigmaal de kennelijkste blijken aan den dag leide. Zoodra echter het ministerie LAFITTE tot stand kwam, nam zijn hoesten en kugchen — in navolging van SIXTUS V — weder hand over hand toe; en hoe meer de verlegenheid van genoemd ministerie klom, hoe meer men van de noodzakelijkheid gevaagde, om PERIER over te halen, de financiële portefeuille aan te nemen, ten einde het staats-krediet te herstellen, des te meer schenen PERIER's lichaamsmachten en onpasselijkheid toe te nemen. Te naauwernood verscheen hij aan het hof, in staatkundige cirkels of in de kamer, verklarende genoegzaam buiten staat te zijn, om te schrijven of te spreken, nog minder, om de wanorde, welke hij inmiddels met innige tevredenheid zag toenemen, te verhelpen. Gedurende dezen tijd verkondigden PERIER's aanhangers overal met luider stemme, dat niemand anders dan hij geschiktheid bezat, om de zaken op eenen goeden voet te brengen. Hij daarentegen betuigde, dat niets onmogelijker was, dan met bevende handen de teugels van het bestuur te helpen voeren; terwijl hij zich dagelijks in zwakkeren zwakker toestand scheen te bevinden. Om kort te gaan, zijne kunstgrepen gelukten hem; en daar er juist in dezen oogenblik, geene grootere keus van geschikte bewindvoerders was, gaf hij eindelijk aan de veelvuldige aanvragen gehoor en werden zijne voorwaarden met inschikkelijkheid aangenomen. Van dit oogenblik af zwaaide PERIER den scepter over het uitgestrekte rijk en bekleedde hij als den alles beheerschenden voorzitter van het ministerie den door hem reeds lang beoogden zetel. De zaken van *Frankrijk* stonden inmiddels op eenen ongunstigen voet. Geene enkele gewigtige vraag was tot nog beslist geworden. De finantien, aan het beheer van THIERS overgelaten, die eerste commies onder LAFITTE geweest was, vorderden van den jeugdigen nieuweling een proefstuk van doorzicht en beleid. De schatkist was voor geene veertiendaagsche uitgaaf meer bestand, toen baron ROUS dezelfs beheer overnam. Het Belgische vraagstuk, het pairschap, de dagelijksche onlusten, de algemeene ellende, het dalen der fondsen, de twee honderd onder allerlei vormen te realiseren millioenen, door de kamer, met angstige bezorgdheid toegestaan, dit alles vermeerderde de moeilijkheden, waarin PERIER zich verkwijld zag. Zijne vrienden waren derhalve niet weinig verwonderd over den ijver en het beleid, waarmede hij zich in zijnen gewigtigen post wist te handhaven en alle ziels- en lichaamskrachten wist in te spannen, om het hof en de buitenlandsche diplomatie aan zich te verbinden. Zijn ongedacht en voor *Frankrijk* niet weinig bezorgdheid veroorzakend overlijden, heeft het ten duidelijkste bewezen, welke zwaarigheden er aan verbonden waren, om eenen geschikten plaatsvervanger voor hem te vinden, dien het Parijsche kabinet in den bekenden oorlogsman SOULT gemeend heeft te kunnen bezitten.

Jets over de Gazette de France en hare aanbidders.

Men leest in de Staats-Courant van 10 Januarij 1833 het volgende:

« De *Gazette de France*, een bekend blad der legitimisten, zegt in haar nummer van woensdag het volgende:

« Ziedaar wat, indien ons staatkundig gevoelen zegevierde (namelijk indien de oudste tak der Bourbons en de jesuiten weder de bovenhand in *Frankrijk* kregen) dat gevoelen onmiddellijk aan *Frankrijk* schenken zoude: De verandering der begrooting van 1400 op 850 millioen; het beheer van het land door de ingezetenen zelve; BELGIE IN AFWACHTING VAN BETER; eene wezenlijke vertegenwoordiging, om dat de verkiesbare vergadering door al de belastingschuldigen zou worden benoemd; (men dient te weten, dat de *Gazette* reeds voorlang er op uit is, om het janhagel onder aanvoering der priesters, even als in *Belgie*, in het spel te brengen.) De vereeniging van al de partijen en van alle bekwaamheden, tot één enkel doel, orde, welvaart, vermeerdering van alle voortbrengselen (zoo als in *Belgie* denklijk; daar men eltkander eerstdaags « even als zekere dieren onderling zal opeeten ») De ontwapening en de aflossing der schuld. « Na deze citatie laat de Staats-Courant er onmiddellijk op volgen: « onwillekeurig herinnert men zich bij zulke schoone beloften die van O'CONNEL; waarvan wij in ons vorig nummer melding maakten. » De Staats-Courant heeft volkomen gelijk, zij doet wel die bekentenis ruchtbaar te maken; maar wat zal hier het zoogenaamde *Journal de la Haye* van zeggen, dat altijd in domme aanbidding voor die *Gazette de France* heeft verkeerd?

Alle verstandigen hebben daarentegen van den beginne af ingezien, dat, daar de carlisten, of aanhangers van KAREL X en zijne priestertepartij, het vuur in *Belgie* hadden aangestookt, het aartsdom was, aan de Julij-revolutie in *Frankrijk* daarvan de schuld te geven. Zij wisten, dat *Belgie* aan de heurt lag, en, even als *Algiers*, door de nu verdre-

vene familie moest overheerd worden, om de vrijheid te mogen hebben binnen 's lands 's Volks regten te verkorten, kloosters te stichten, met al den aankleve van dien, daar het bekend is dat de Fransche natie niet beter in slaap te wiegen is, dan door aan hare zucht tot oorlog voeren te voldoen.

De Gazette zegt voorts, ten aanzien van België, volkomen de waarheid, en een ieder begrijpt, dat, indien KAROL X nog regeerde, de Belgische revolutie, wel is waar, eenige maanden later zoude nitgebarsten zijn, maar ook met dat gevolg, dat het grootste gedeelte van het Belgische volk zich den Koning van Frankrijk zoude in de armen geworpen hebben en aan zijne priester-regering zoo innig zoude zijn verknocht geweest, dat geene andere mogelijkheid hem dat land weder zoude hebben durven ontnemen, terwijl LODEWYK PHILIPS, zwakker op zijnen troon zittende, verpigt is geweest, ten einde Engeland niet te mislagen, zich te vergenoegen, met het aan zijne dochter te geven.

De Gazette leert ons verder, dat Frankrijk België dan zoude bezitten in afwachting van beter, namelijk Nederland en de Rijn-provincien; en men mag het er stellig voor houden, dat de redactie der Gazette door de aanzienlijkste lieden uit de partij van den verdreven Koning onderdrukt is wat men voor had. Men is evenwel aan de Gazette de France dank schuldig, dat zij de domooren teregt wijst, die niet inzagen dat men verkeerd handelde, toen men aan de partij der geestelijkheid in België alles toegaf, en de zoogenoemde liberalen vervolgde, die, zóó gering in getal en veelal zoo naakt en beroofd waren, dat men ze met eene kleinigheid den mond had kunnen stoppen; dat men naderhand verkeerd handelde, met aan de nieuwe regering van Frankrijk de schuld van het gebeurde te geven. Zij kon niet anders handelen, ofschoon zij verkeerd handelde, want er zijn omstandigheden en zaken, die, als het ware zich zelve voortstrwen, en waaraan geene menschelijke wijsheid iets verhelpen kan.

Het is eene stellige waarheid, dat Frankrijk, hoezeer dan ook inwendig verdeeld, altijd nog zeer magtig en tevens uit ingeschapen aard nog oorlogzuchtig is; dat het België en de Rijn-provincien vermeent te behoeven, om de hoofdstad Parijs beter te dekken en meer in het centrum van het rijk te plaatsen. Noch keizerlijke, noch koninklijke, noch republikeinsche regering is in staat dezen algemeenen geest der Franschen op dat punt nit te dooven.

Alleen de magteloosheid van Frankrijk zoude zulks kunnen te weeg brengen, en hoezeer wij het ons zelve ook wíllen verbloemen, het blijkt helaas, dat dat rijk op verre na het magtelooste niet is. NAPOLEON of KAROL X, de republiek of LODEWYK PHILIPS, allen zouden zich moeten laten voortstuwen door deze onwederstaanbare kracht der zaken. De wederstand moet en kan alleen van buiten komen; maar als men het oog wendt naar de landen, van waar dezelve komen moest, dan heeft men reden om zich te bedroeven. Het schijnt, dat allen met haune eigene huishoudelijke zaken zoo staan, dat zij gebragt zijn *at terminos non loqui*.

Prijs-Contant van Effecten.

Amsterdam, den 21sten Januarij.

N. Werk. Schuld 421½ a 427	427	Prussische loten 90½ a 90	87½
» Uitgest. dito	16½ a 16½	S. Perp. rente Par. 35½ a 35½	35½
» Kats-Biljetten 16½ a 16½	16½	» Dito Amsterd. 54½ a 54½	41½
» Amort. Sjind. 72½ a 72½	72½	» Obl. te Londen	8½
» Dito dito 56½ a 56½	56½	» Uitgest. schuld 8½ a 8½	8½
» Losrenten dito	84 a 84	O. Obl. Ween. bank	84½
» Handelmaats. 84 a 84	84	» Dito	84½
» Oorlogslasten 92½ a 92½	92½	» Cert. Goll. en Co.	84½
» Schatkistbiljet. 99½ a 99½	99½	» Obl. Metalliek 85 a 85½	84½
» Neg. 1831 6 pCt. 98½ a 98½	99	» Idem London	84½
» Dito 1832 5 pCt. 79½ a 80½	80½	» Bank-Actien f	84½
» Dito Nieuwe 79½ a 79½	79½	» A. f 100 Roths.	84½
» Reversalen 1½ a 1½	1½	» Dit. f 250 dito	84½
F. Inschrijving	73½ a 73½	N. Cert. Falconnet	84½
» Dito Certific.	73½ a 73½	» Dito Londen	84½
R. Obl. Elpe en Co. 94½ a 94½	94½	D. Neg. Londen	84½
» Dito 1828 en 1829 95½ a 95½	95½	E. Geconsolideerde 88 a 88	84½
» Dito 1831 85½ a 85½	85½	B. Neg. 1824 50½ a 51½	51
» Dito Nieuwe 85½ a 85½	85½	G. Obligatien	84½
» Inschrijving	85½ a 85½	» Mexico	84½
» St. Hamb. Adm.	85½ a 85½	P. Aand. Neg. 42 m.	84½
» Dito Negot. 1831	85½ a 85½	A. Aand. Neg. 3sted.	84½

Gisteren avond, om 10 uren, overleed tot mijne bittere droefheid, mijne geliefde Huisvrouw EVA ADRIANA BRAND, in den onderdom van ruim vijf en twintig jaren, na eene ziekte van bijna drie maanden.

ARNHEM, den 22sten Januarij 1833.

F. VAN ENGELBURG.

A MORTISATIËSYNDICAAT ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ. AGENTSCHAP ZUTPHEN.

AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te ZUTPHEN, zal, op Woensdag den 30sten Januarij 1833, des morgens ten elf ure, ten huize van P. WIJERS, in het Zwijnshoofd te Zutphen, ten overstaan van den Heer en Mr. J. J. SCHLUITER, openbaar Notaris des Arrondissements Zutphen, Provincie Gelderland, residerende te Zutphen, in het openbaar aan de minsteischenden aanbesteden, eerstelijk in massa en daarna in vier perceelen:

HET EENJARIG ONDERHOUD, van den Grooten Weg der 1ste Klasse, No. 8, strekkende van Deventer over Gorssel, Zutphen, Warnsveld, Vorden, Roderlo, Groenlo en Winterswijk naar de Pruisische grenzen, in gedeeld in de navolgende perceelen, als:

Het eerste perceel uitmakende het gedeelte van Deventer, over Gorssel naar Zutphen.

Het tweede perceel strekkende van Zutphen over Warnsveld, Vorden en Roderlo tot de Koekboek in Roderlosche Bepel.

Het derde perceel van de Koekboek voornoemd tot Groenlo, en

Het vierde perceel van Groenlo tot Winterswijk.

En zulks met alle de daarop staande en daarin en naastgelegene voltoide BRUGGEN, LANDHOOFDEN, BESLAGWERKEN, DUKERS en HOUTEN KOKERS en VOLTTOIDE TOLHUIZEN, met de TOLLEN en SLAGBOOMEN, TARIËF-REGLEMENTEN en WAPENBORDEN, KEER- en LANTAARNPALEN, AFHEININGEN en veedere daaraan en bij behorende objecten, met al het PAALWERK en AFHEININGEN, staande op, aan en langs voornoemden Grooten Weg, in te gaan met den 1sten April 1833.

En zulks op alle zoodanige Condities en Voorwaarden, als ter visie liggen, zoo ten Kantore van den Heer Administrateur der Domeinen in het eerste Ressort te Arnhem, en van den Heer Agent van het Domein te Zutphen, als ter Secretarie der Gemeenten Deventer, Gorssel, Zutphen, Warnsveld, Vorden, Roderlo, Groenlo, Winterswijk en Arnhem, zoo mede in het Locaal van het Gouvernement te Arnhem; voorts te Zwolle bij HARMSEN, in het Heeren Logement; te Deventer bij TEN HAVE, in de Kroon; te Gorssel bij P. DOMMERHOUT, in de Rostkam; te Zutphen bij P. WIJERS in het Zwijnshoofd en bij de Wed. BECK in de Kroon; te Warnsveld bij H. MARKING in de Patuw; te Vorden bij WOLTERS in het Heeren Logement; te Roderlo bij J. W. H. O. R. S. T. M. A. N. in het Wapen van Roderlo; te Groenlo bij J. W. S. T. O. R. T. E. L. E. R. in de Moriaan; te Winterswijk bij B. B. L. E. U. M. E. R. S. in de Groene Klok; te Eibergen bij D. B. E. N. N. I. N. K. in de Kroon; te Borculo bij A. M. A. R. T. E. N. S. in de Schuur; te Brummen bij H. O. N. D. I. U. S. in het Kroonhout; te Dieren bij J. B. R. I. N. K. H. O. R. S. T. in de Kroon; te Velp bij J. R. N. A. E. F. F. in het Heeren Logement; te Doesborgh bij C. W. I. J. N. in het Heeren Logement; te Arnhem bij de Wed. P. U. L. S. E. R. S. in het Koffijhuys; te Lant bij de Wed. A. C. H. I. N. E. N. aan de Waal; te Nijmegen bij O. T. H. O. L. T. E. R. M. A. N. in den Rotterdamschen Postwagen; te Renkum in de Bok; te Milligen bij R. R. I. J. M. E. H. S. te Panterden bij R. V. E. R. W. A. J. E. N. te Eist bij de Wed. A. L. B. E. R. S. aan den Dijk; te Tiel bij L. V. A. N. D. A. M. in den Gouden Leeuw; te Westervoort bij A. B. U. S. aan het Veer; te Voorhuizen bij W. W. I. L. B. R. I. N. K. in het Posthuys; te Apeldoorn bij A. V. A. N. D. E. N. B. R. O. E. K. in den Arend; te Harderwijk bij de Wed. G. E. N. D. E. R. M. A. N. S. te Bommel bij W. E. I. J. E. R. S. in het Koffijhuys; aan de Grabe bij Z. V. S. R. I. D. D. E. R. te Wageningen bij J. G. O. T. G. E. R. S. aan den Boom, en eindelijk aan de Gabellen, staande op voornoemden Weg.

Terwijl nadere informatie zijn te bekomen bij den Opgifter van welgemelden weg J. H. T. H. O. M. K. I. N. S. te Roderlo.

De Agent voornoemd J. VAN LAMSWEERDE.

§ § § Het KOLLEGE van KERKVOOGDEN der HERVORMDE GEMEENTEN te DINXPERLO, zal, onder nadere Approbatie van het Provinciaal Kollegie van Gelderland, op Zaterdag den 26sten dezer maand Januarij 1833, des morgens om tien uren, ten huize van den Logementhouder J. B. E. E. L. Y, te Dinaperlo, aan den minstaannemenden aanbesteden.

Het BOUWEN van een NIEUW LOKAAL of GEBOUW, waarin zich bevinden, een VERTREK tot het houden van CATHÉCHISATIE, een DITO tot BERGING der BRANDSPUITEN, eene WACHTKAMMER en eene POLICIE-GEVANGENIS, met de LEVERANTIE der daartoe BENODIGDE MATERIALEN en ARBEIDSLONEN.

Waarvan de Condities en Teekening ter visie zullen liggen bij den Logementhouder J. B. E. E. L. Y voornoemd en bij den Notaris J. H. S. C. H. E. E. P. E. R. S. te Dinxperlo.

§ § § De COUPONS, ten laste van den Straatweg 1ste Klasse No. 2, van Arnhem tot aan de Brug te Bayoort, verschenen 19. Januarij 1833, worden betaald ten Kantore van den Heer VAN RANZOW, te Arnhem, en van de Associa-Kassa te Amsterdam, met f 22-50, volgens Rekening, voor de belanghebbenden ter visie liggende ten Kantore voornoemd te Arnhem.

§ § § TE HUUR, tegen 15. Februarij aanstaande, een TUIN, gelegen binnen Arnhem, op het Waardje, te bevragen bij C. A. B. B. E. N. H. U. I. S, Mr. Tuinman, in de Kerkstraat.

§ § § Tegen Mei aanstaande, verlangt men eenen KNECHT, goed kunnende Lezen, Schrijven en Rekenen, gewoon met Paarden om te spannen en hest in het O. L. I. E. S. L. A. A. N. niet onkundig. Adres met befrankte brieven, onder letter Z, of in persoon, bij den Drukker dezer